

[Vesterager.]

Interesse. Jeg har aldrig været stærk Tilhænger af det ottende Skoleaar. Det er min Erfaring — og jeg tror, at mange Lærere har gjort den samme —, at Børnene i Virkeligheden slet ikke er kede af at gaa ud af Skolen, naar de er blevet 14 Aar gamle. Jeg har aldrig kunnet mærke noget saadant, og jeg har aldrig, naar jeg tog Afsked med Børnene, søgt at bibringe dem den Opfattelse, at det var noget sørgeligt, at de skulde ud af Skolen. Tværtimod har jeg altid understreget for dem, at nu var det Resultat naaet, der skulde naas, maaske ikke saa godt, som det burde, dels maaske paa Grund af Skolens Mangler, dels maaske paa Grund af deres egne Mangler, og nu stod de over for Livet. Men naar jeg har sagt Farvel til dem, har jeg lige saa stærkt ønsket dem paa Gensyn og sagt, at vi maaske igen kunde mødes paa forskellige Omraader og være til Hjælp for hinanden gensidig, saa der skete en Udvikling og de kunde komme i Tanker om, at de maatte afhjælpe de Mangler, de maatte opdage i deres Uddannelse.

Derfor er baade Aftenskoler og Ungdomsskoler og Efterskoler Hjælpemidler, som i høj Grad tiltrænges, og som jeg gerne vil være med til at støtte. Jeg tror, at det er langt det bedste, at man møder de unge der, og at man der kan give dem en Undervisning, som i høj Grad tilfredsstiller dem og er langt bedre skikket til at fængsle deres Opmærksomhed, end Folkeskolens er, naar de er naaet op i en Alder af 14—15 Aar.

Naar Ministeren imidlertid nu er gaaet imod de Ønsker om højere Tilskud, der er kommet frem fra disse Skoler, skal jeg ikke paa Forhaand sige noget dertil, det kan jo ogsaa drøftes i et Udvalg, hvorvidt det nu er fuldt berettiget.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som blev rejst af det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen om de private Skoler i Byerne, maa jeg sige, at det har jeg fulgt lige fra 1919, da vi havde et Lovforslag om Tilskud til private Skoler paa Landet, og jeg gik dengang meget stærkt ind for, at de private Skoler i Byerne skulde have været taget med. Naar det imidlertid ikke skete, tror jeg, jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der var en bestemt Mand inden for det ærede Medlems Parti, der i høj Grad satte sig imod, at disse Skoler kom med, og derfor kan jeg, hvis det nu virkelig er Tilfældet, at det ærede Medlem ønsker, de skal tages med, sige, at jeg staar paa samme

Standpunkt, som jeg stod paa dengang, nemlig at de ikke burde være de eneste, der stod udenfor.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslagene til velvillig Behandling her i Tinget.

A. M. Hansen: Det kan uden Tvivl fastslaaes som en Kendsgerning, at Loven om Tilskud fra Staten og Skolefondene til Aftenskoler og Ungdomsskoler har bidraget til at skabe nyt Liv i disse, og at det har meget stor Betydning for Ungdommen, at der er kommet nyt Liv paa dette Omraade, kan der heller ingen Tvivl være om.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager sagde, at Idealiteten var gaaet af Ungdomsundervisningsarbejdet. Det ved jeg ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mener med. Det ærede Medlem mener maaske dette, at der i tidligere Tid er ydet en Mængde Arbejde uden en tilsvarende Betaling derfor, og det kan det ærede Medlem have Ret i. Der er holdt Aftenskoler af Danmarks Lærere i forgangne Tider enten gratis eller for en meget ringe Betaling. Men jeg tror ikke, at man dermed skal fælde Dommen over de nuværende Aften- og Ungdomsskoler og den nuværende Aften- og Ungdomsskoleundervisning, den kan have sin Idealitet paa andre Maader.

Og selv om det nu er en betydelig Udgift, som Staten og Skolefonden maa udrede til disse Skoler, tror jeg dog, at det maa indrømmes, at det ogsaa er en talrig Flok, der nyder godt af denne Undervisning, saa set i Forhold til Antallet af Undervisningstimer og Antallet af Elever tror jeg, man skal have Vanskelighed ved at finde en billigere Form for Undervisning end den, der findes her, naar alt tages i Betragtning og det saaledes ogsaa tages i Betragtning, at denne Undervisning navnlig kommer den opvoksende Ungdom til gode, Ungdommen i Overgangsalderen, Ungdommen i den vanskelige Alder, hvor den mange Gange lige fra Konfirmationstiden og til 18—19 Aars Alderen ikke faar den fjerneste Undervisning ud over den, der gives i Aftenskolerne og Ungdomsskolerne.

Derfor tror jeg, at det ikke er for meget sagt, naar der som i Bemærkningerne til Lovforslaget fastslaaes, at vi her staar over for en Kulturfaktor af Betydning, og derfor er det ogsaa glædeligt, at man her i Rigsdagen kan samles om et Lovforslag som dette. Ganske vist manglede jo Kritikken ikke, og der kan vel ogsaa være Plads for enkelte Ønsker i et saadant Lovforslag. Jeg giver det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen